

ΑΙΤΗΣΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ -ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

Της Ιωάννας Μπουλούτα του Ευσταθίου, κατοίκου Αμαρουσίου
Αττικής, οδός Σικελιανού αρ. 3

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΗΡΥΞΗ ΑΝΥΠΟΣΤΑΤΩΝ ΆΛΛΩΣ ΤΗΝ ΑΚΥΡΩΣΗ

την υπ αριθμ. 36/28-11-2013 αποφάσεως του ΚΥΣΔΕ

της 38/20-12-2013 αποφάσεως του ΚΥΣΔΕ

κάθε συναφούς πράξη ή παράλειψη

ΠΡΟΣ

Τον Υπουργό Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων που
κατοικεί στην Αθήνα

το ΚΥΣΔΕ που κατοικεί στην Αθήνα.

Α. Είμαι η αδελφή της αποβιώσασας Μπουλούτα Ευφροσύνης και
έχω άμεσο έννομο συμφέρον για υποβολή της παρούσας αιτήσεως
χάριν ασφάλειας δικαίου (*Κων Γώγος η ανυπόστατη διοικητική πράξη
εκδ Σακκουλα 2012 σελ 206*) και αποκατάσταση της προσβολής που
υπέστη και εξακολουθεί να υφίσταται και μετά το θάνατο της. Με
την υπό στοιχεία 38/20-12-2013 απόφασής το ΚΥΣΔΕ αποφάσισε
περί της νομιμότητας της απόλυσης της αδελφής μου από το μη
κερδοσκοπικό σωματείο μ την επωνυμία «**ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ**» και απείχε από οποιαδήποτε κρίση περί¹
καταχρηστικότητας τα απολύσεως της αδελφής μου. Η ανωτέρω
απόφαση σας είναι όχι απλώς άκυρη αλλά ανυπόστατη για τους

παρακάτω νόμιμους, βάσιμους και αληθείς λόγους:

**Β. ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΟΛΗΨΙΑΣ -
ΕΣΦΑΛΜΕΝΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΕΞΑΙΡΕΣΗΣ ΑΙΡΕΤΩΝ ΜΕΛΩΝ -
ΕΥΘΕΙΑ ΠΑΡΑΒΑΣΗ ΝΟΜΟΥ**

Σύμφωνα με το άρθρο 37 του Ν. 672/1977 «Ο διορισμός, η προαγωγή, η ένταξης και η απόλυτης του διδακτικού προσωπικού των ισοτίμων προς τα Δημόσια Σχολεία, του συνταξιοδοτούμενου εκ του Δημοσίου Ταμείου, γίνονται δι` αποφάσεων του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων μετά σύμφωνη του Κεντρικού Υπηρεσιακού Συμβουλίου Δημοτικής ή Μέσης Εκπαίδευσεως, δημοσιευμένων δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, προτάσει του διοικούντος το Σχολείου συλλογικού οργάνου. Επί προαγωγής, εντάξεως και απολύτευσης, ελλείψει προτάσεως, επιλαμβάνεται οίκοθεν το οικείου Κεντρικόν Υπηρεσιακόν Συμβούλιον.

Σύμφωνα με το άρθρο 9 του ΠΔ 1/2003 «Στην κεντρική υπηρεσία του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων λειτουργεί πενταμελές κεντρικό υπηρεσιακό και πειθαρχικό συμβούλιο για τους εκπαιδευτικούς δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, που αποτελείται από:

- α) τρεις διευθυντές δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, που αναπληρώνονται από ισάριθμους διευθυντές δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και
- β) δύο τακτικούς αιρετούς εκπροσώπους των εκπαιδευτικών δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, που αναπληρώνονται από ισάριθμους αναπληρωματικούς αιρετούς εκπροσώπους αυτών.

2. Πρόεδρος και αντιπρόεδρος του ΚΥΣΔΕ ορίζονται με την απόφαση συγκρότησης εκ των υπό στοιχείο α΄ τακτικών μελών. »

Με την υπ. αριθμ 36η/28-11-2013 πράξη του το ΚΥΣΔΕ αποφάσισε την εξαίρεση δύο μελών του ΚΥΣΔΕ διότι ετύγχαναν μέλη της Διοίκησης της ΟΙΕΛΕ. Η απόφαση αυτή ήταν μη νόμιμη για τους παρακάτω νόμιμους βάσιμους και αληθείς λόγους :

Το ΚΥΣΔΕ αποφάσισε την εξαίρεση των ανωτέρω μελών αν και διαπίστωσε ότι το ένα μέλος ήταν πρόεδρος της ΟΙΕΛΕ και το έτερο γραμματέας και κατά συνέπεια είχαν νόμιμη και καταστατική υποχρέωση να υπογράφουν τις αποφάσεις και τις ανακοινώσεις της συνδικαλιστικής οργάνωσης που εκπροσωπούν. Το ΚΥΣΔΕ δεν εξέτασε τα πρακτικά των συνεδριάσεων της ΟΙΕΛΕ για να διαπιστώσει

την προσωπική στάση των μελών του και να διαπιστώσει αν εγείρονται υπόνοιες μεροληψίας αλλά αρκέστηκε στον έλεγχο των ανακοινώσεων της συνδικαλιστικής οργάνωσης που εκ θέσεως υπέγραφαν τα δύο μέλη του. Κατά συνέπεια αποφάσισε ότι η συμμετοχή των αιρετών γενικά είναι μη νόμιμη αν και ρητά ορίζεται στην ανωτέρω διάταξη.

Η συνδικαλιστική οργάνωση σύμφωνα με το άρθρο 2 του καταστατικού της είχε νόμιμη υποχρέωση και αναφαίρετο δικαιώμα να εκδώσει ανακοίνωση, υπογεγραμμένη φυσικά από τα καταστατικά της όργανα τον πρόεδρο και τον γραμματέα. Οιαδήποτε αντίθετη ερμηνεία συνιστά αθέμιτο περιορισμό της ελεύθερης συνδικαλιστικής έκφρασης και παρεμπόδιση της συνδικαλιστικής δράσης.

Το ΚΥΣΔΕ με την απόφαση εξαίρεσης περιορίζει το δικαιώμα αυτό συνδικαλιστικής έκφρασης διότι αποστερεί το νόμιμο δικαιώμα συμμετοχής στη σύνθεση του μελών συνδικαλιστικής οργάνωσης λόγω της συνδικαλιστικής θέσης της οργάνωσης. Για το λόγο αυτό η απόφαση εξαίρεσης είναι μη νόμιμη και πρέπει να ακυρωθεί άλλως να ανακληθεί.

Γ. Η ανωτέρω διατάξεις οι οποίες ισχύουν μέχρι σήμερα, μετά τις τροποποιήσεις του Ν. 4415/2016 φανερώνουν την βούληση του νομοθέτη να συμμετέχουν στο ΚΥΣΔΕ εκπρόσωποι των ιδιωτικών εκπαιδευτικών που ορίζονται από την ΟΙΕΛΕ. Η διαχρονική αυτή βούληση της πολιτείας συνιστά αναγνώριση της σπουδαιότητας της συνδικαλιστικής δράσης. Η συγκρότηση διοικητικού οργάνου με συμμετοχή εκπροσώπους συνδικαλιστικών οργανώσεων εξασφαλίζει την δημοκρατική λειτουργία του οργάνου, αναβαθμίζει τον αντιπροσωπευτικό του χαρακτήρα, αναγνωρίζει τον χρήσιμο και σημαίνοντα ρόλο που έχουν οι κοινωνικές δυνάμεις, όπως είναι οι συνδικαλιστικές οργανώσεις στη άσκηση ορθή άσκηση της διοίκησης, ήτοι στην εμπέδωση της αρχής της νομιμότητας, της χρηστής διοίκησης και της αμεροληψίας.

Από την άλλη οι συνδικαλιστικές οργανώσεις έχουν όχι μόνο νόμιμο δικαίωμα αλλά πρωτίστως καταστατική υποχρέωση να διασφαλίζουν τα συμφέροντα των μελών τους. Τυχόν παράληψη συνιστά παραβίαση του καταστατικού σκοπού που μπορεί να οδηγήσει σε πρόταση μομφής και σε καθαιρεση του των μελών της διοίκησης.

Πως λοιπόν εξασφαλίζεται η αμερόληπτη άσκηση των καθηκόντων των μελών συνδικαλιστικής οργάνωσης σε συλλογικά όργανα από τη μία, όταν υπάρχει από την άλλη υποχρέωση για δράση πρωτίστως, με σκοπό την εξασφάλιση των συμφερόντων των μελών του από την οικεία συνδικαλιστική δράση;

Το ζήτημα αυτό το λύνει ο νομοθέτης εκ των πραγμάτων νομοθετώντας της συμμετοχή των αιρετών στα όργανα διοίκησης κατά μειοψηφία. Κρίνει ότι η συμμετοχή των αιρετών στο συλλογικό όργανα με την αναλογία αυτή δεν αλλοιώνει τη βούληση του συλλογικού οργάνου αλλά αντίθετα συνιστά στοιχεία της αμερόληπτής και δίκαιης διοικητικής κρίσης. Η πολιτεία, προκρίνοντας τη συμμετοχή αιρετών σε όργανα διοίκησης, δεν καταργεί το άρθρο 7 του Ν 2690/1999 αλλά αντίθετα το αναβαθμίζει διότι θεωρεί ότι η αμεροληψία του συλλογικού οργάνου είναι το καθοριστικό και όχι η ιδιότητα των μελών του οργάνου αυτού που εκ της θέσεως του ως μελών συνδικαλιστικής οργάνωσης έχουν δικαίωμα αλλά και υποχρέωση να λαμβάνουν θέση και μάλιστα διάφορη από τη θέση του συλλογικού διοικητικού οργάνου που συμμετέχουν. Η ερμηνεία αυτή δεν συνιστά κάμψη της αρχής της αμεροληψίας αλλά εγγύηση της δημοκρατικής λειτουργία του διοικητικού οργάνου.

Το ΚΥΣΔΕ παρά τα ανωτέρω προέβη σε εξαίρεση των μελών του και για το λόγο αυτό η απόφαση του είναι ανυπόστατη άλλως παντελώς άκυρη και πρέπει να εξαφανιστεί.

Δ. ΥΠΕΡΒΑΣΗ ΕΞΟΥΣΙΑΣ – ΚΑΚΗ ΧΡΗΣΗ ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΗΣ

ΕΥΧΑΙΡΕΙΑΣ

Η αντίδικος προέβη στη εξαίρεση του αναπληρωματικού μέλους κυρίου Σαρρή χωρίς να υποβληθεί σχετικό αίτημα από το μη κερδοσκοπικό σωματείο με την επωνυμία « ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ » όπως προκύπτει από τη σελίδα 48 και 49 των πρακτικών. Κανένα άλλο εμπλεκόμενο μέρος δεν υπέβαλε και εν εισήγαγε νομίμως αίτημα εξαιρέσεως του ανωτέρω μέλους Με τον τρόπο αυτό το διοικητικό όργανο αποφάσισε για θέμα που δεν του υποβλήθηκε κατά παράβαση της αρχής της αμεροληψίας, της νομιμότητας, της χρηστής διοίκησης και της καλής πίστης. Κυρίως όμως άσκησε τα καθήκοντα του καθ υπέρβαση των ορίων της νόμιμης εξουσίας και για το λόγο αυτό η απόφαση του πρέπει να ακυρωθεί.

Ε. ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΝΟΜΙΜΟΤΗΤΑΣ – ΜΗ ΕΚΔΟΣΗ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΚΑΤΑ ΔΕΣΜΙΑ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Με την προσβαλλομένη υπό στοιχεία 38/20-12-2013 απόφαση το ΚΥΣΔΕ δέχτηκε ότι « Δεν μπορεί να καταλήξει σε κρίση περί της καταχρηστικότητας ή μη και να ελέγχει αν υπάγονται στις αξιολογικές έννοιες του άρθρου 281 ΑΚ. ». Η ανωτέρω απόφαση συνιστά μη νόμιμη αποχή από την έκδοση διοικητικής πράξης διότι:

Σύμφωνα με τις διατάξεις ΠΔ 1/2003 σε συνδυασμό με το ΠΔ 382/1977 όπως ίσχυε και αναλυτικά εκτέθηκε ανωτέρω, κατά την συζήτηση της προσβαλλόμενη απόφασης το ΚΥΣΔΕ δεν είχε διακριτική ευχέρεια αλλά δέσμια αρμοδιότητα για την έκδοση απόφασης. Δηλαδή το ΚΥΣΔΕ είχε υποχρέωση να εκδώσει διοικητική πράξη, θετική ή αρνητική που να περιέχει ορισμένη ατομική ρύθμιση σύμφωνα με τους προρρηθέντες κανόνες δικαίου. (*ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ ΕΚΔ ΣΑΚΚΟΥΛΑ 1996*) . Η αποχή αυτή συνιστά παραβίαση της αρχής

της νομιμότητας και του κράτους δικαίου διότι στερεί από το διοικούμενο κρίση για θέμα που έχει ταχθεί από το νόμο με δυσμενείς μάλιστα γι αυτόν συνέπειες.

Στην προκειμένη περίπτωση η αποχή από την κρίση συνιστά έμμεση απόρριψη της προσφυγής της διοικουμένης στο ΚΥΣΔΕ διότι δεδομένης της συντελεσμένης ήδη απόλυτης κατά το χρόνο συζήτησης στο ΚΥΣΔΕ η αποχή αυτή του ΚΥΣΔΕ από έκδοση αποφάσεως συνιστά διατήρηση της υπάρχουσας κατάστασης. Εξαιτίας της συμπεριφοράς αυτής πέρα από την ευθεία παραβίαση της αρχής της νομιμότητας, παραβιάζεται η αρχή της χρηστής διοίκησης, ης καλής πίστης και της αμεροληψίας.

ΣΤ. ΕΛΛΕΙΨΗ ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑΣ – ΟΛΩΣ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΑ

Κατά γενική αρχή του Διοικητικού δικαίου οι διοικητικές πράξεις που δημιουργούν δυσμενείς για τους διοικούμενους συνέπειες πρέπει να αιτιολογούνται και δη χρήζουν ειδικής και εμπεριστατωμένης αιτιολογίας οι πράξεις με τις οποίες εφαρμόζονται διατάξεις περιοριστικές της ασκήσεως θεμελιωδών ελευθεριών, καθώς και οι πράξεις με τις οποίες απαγγέλλονται δυσμενή μέτρα κατά των διοικούμενων, όπως και στη κρινόμενη περίπτωση.

Αιτιολογία είναι η αναφορά των ρυθμιζόντων την έκδοση της διοικητικής πράξης κανόνων δικαίου και της ερμηνείας αυτών, της διαπιστώσεως της συνδρομής των πραγματικών ή νομικών καταστάσεων εν όψει των οποίων κατά εφαρμογή των κανόνων τούτων επιτρέπεται ή επιβάλλεται η έκδοση της πράξης καθώς και των εν γένει σκέψεων του διοικητικού οργάνου, οι οποίες οδήγησαν στην έκδοση ή παράλειψη της εκδόσεως της διοικητικής πράξης και συνεπώς τα στοιχεία της αιτιολογίας δύνανται να αφορούν την νομιμότητα ή την σκοπιμότητα της πράξης.

Σκοπός της αιτιολογίας είναι η δημιουργία δυνατότητας ελέγχου τόσο από τον διοικούμενο όσο και από τον δικαστή, κατά πόσο η

διοικητική πράξη εκδόθηκε προς εξυπηρέτηση του δημιοσίου συμφέροντος ή διασφάλιση του διοικούμενου και κατά πόσο είναι σύμφωνος ή ευρίσκεται σε αρμονία με τους κανόνες δικαίου που καθορίζουν το πλαίσιο της νομιμότητας.

Επομένως η δυσμενής διοικητική πράξη για να είναι πλήρως και εμπεριστατωμένα αιτιολογημένη θα πρέπει και να διατυπώνεται στο σώμα της με σαφήνεια η σκέψη της υπαγωγής της αληθινής πραγματικής βάσης στο προτασσόμενο κανόνα δικαίου.

Στην συγκεκριμένη η περίπτωση στην προσβαλλομένη απόφαση όλως αορίστως αναφέρεται ότι δεν μπορεί να εκφέρει κρίση χωρίς να εξειδικεύει τα στοιχεία εκείνα που το εμποδίζουν από τη νόμιμη αυτή ενέργεια. Η αναφορά είναι παντελώς αόριστη και για αυτό δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο εκτίμησης τόσο από το διοικούμενο όσο και από το διοικητικό δικαστή. Για το λόγο αυτό η απόφαση πρέπει να ακυρωθεί.

Z. ΑΝΥΠΟΣΤΑΤΗ Η ΥΠ ΑΡΙΘΜ 38/20-12-2013 ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΚΥΣΕ

Συμπερασματικά το ΚΥΣΔΕ με την από 36/28-11-2013 απόφαση του αποφάσισε μη νόμιμα την εξαίρεση των αιρετών και απείχε από την έκδοση απόφαση αν και είχε κατά νόμο υποχρέωση.

Μάλιστα αποφάσισε την εξαίρεση αναπληρωματικού μέλους χωρίς να υποβληθεί αίτημα νομίμως προς το ΚΥΣΔΕ. Κατά συνέπεια η ανωτέρω απόφαση δεν είναι απλώς ακυρώσιμη αλλά απολύτως άκυρη άλλως ανυπόστατη.

Η προοβαλλόμενη υπό στοιχεία 38/20-12-2013 απόφαση εκδόθηκε από όργανο που δεν είχε νόμιμη σύνθεση και για το

Λόγο αυτό είναι παράνομη, δεν περιήγεται έννομα αποτελέσματα και είναι παντελώς ανυπόστατη.

Μετά την έκδοση της αποφάσεως όπου δεν εκδόθηκε διαιπιστωτική πράξη λόγω του παράνομου χαρακτήρα της απόφασης 38/20-12-2013 του ΚΥΣΔΕ με απείχε μη νόμιμα από την έκδοση κρίσης. Για το λόγο αυτό η απόλυση της διοικουμένης δεν επήλθε ποτέ και είναι παντελώς ανυπόστατη.

ΓΙΑ ΤΟΥ ΑΝΩΤΕΡΩ ΛΟΓΟΥΣ

Και με την επιφύλαξη παντός νομίμου δικαιώματος μου

ΖΗΤΩ

Να γίνει δεκτή η παρούσα αίτηση μου

Να κηρυχθούν ανυπόστατες άλλως παντελώς άκυρες οι 36/28-11-2013 και 38/20-12-2013 αποφάσεις του ΚΥΣΔΕ.

Να επαναεξεταστεί η νομιμότητα την αποφάσεων 36/28-11-2013 και 38/20-12-2013 του ΚΥΣΔΕ για λόγους νομιμότητας και αισφάλειας δικαιού.

Αθήνα 15/12/2018

Η αιτούσα

